

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1951 No. 25

Overgelegd aan de Staten-Generaal door de Minister
van Buitenlandse Zaken

A. TITEL

*Verdrag inzake bewijzen van bekwaamheid als volmatroos, 1946
(Verdrag No. 74 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar 28ste zitting); Seattle, 29 Juni 1946.*

B. TEKST

De tekst is afgedrukt in *Staatsblad* No. I 330.

C. VERTALING

**Verdrag (No. 74) betreffende bewijzen van bekwaamheid als
volmatroos**

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie, door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Seattle en aldaar bijeengekomen op 6 Juni 1946 in haar achtentwintigste zitting,

besloten hebbende verschillende voorstellen aan te nemen, betrekking hebbende op bewijzen van bekwaamheid als volmatroos, welk onderwerp begrepen is in het vijfde punt van de agenda der zitting,

besloten hebbende, dat deze voorstellen de vorm zullen aannemen van een internationaal verdrag,

neemt heden, de 29ste Juni 1946, het volgende verdrag aan, dat genoemd zal worden „Verdrag betreffende bewijzen van bekwaamheid als volmatroos, 1946”.

Artikel 1

Een persoon zal aan boord van een schip slechts dan als volmatroos in dienst genomen mogen worden, indien hij krachtens de nationale wet-

geving bevoegd beschouwd wordt om elke taak te vervullen, waarvan de uitvoering geëist kan worden van een lid van de bemanning, gebezigd in de dekdienst (anders dan een officier, of een leidinggevende of een gespecialiseerde zeeman), en indien hij in het bezit is van een bewijs van bekwaamheid als volmatroos, afgegeven overeenkomstig de bepalingen van de volgende artikelen.

Artikel 2

1. De bevoegde autoriteit zal de nodige regelingen treffen voor het houden van examens en de afgifte van de bewijzen van bekwaamheid.
2. Niemand mag een bewijs van bekwaamheid verkrijgen:
 - a. indien hij niet de minimum leeftijd, bepaald door de bevoegde autoriteit, bereikt heeft;
 - b. indien hij niet als lid van het dekpersoneel gedurende een minimumtijdvak, vast te stellen door de bevoegde autoriteit, op zee heeft dienst gedaan;
 - c. indien hij niet met goed gevolg het door de bevoegde autoriteit voorgeschreven examen heeft afgelegd.
3. De minimum leeftijd door de bevoegde autoriteit vast te stellen mag niet lager dan 18 jaar zijn.
4. Het minimum tijdvak van dienst op zee door de bevoegde autoriteit vast te stellen mag niet korter dan 36 maanden zijn.
De bevoegde autoriteit zal echter:
 - a. kunnen toestaan, indien het personen betreft, die daadwerkelijk gedurende ten minste 24 maanden op zee dienst hebben gedaan en die met voldoende gevolg een cursus voor beroepsopleiding in een toegestane inrichting hebben gevolgd, dat de tijd in die opleiding besteed, of een gedeelte van die tijd, beschouwd wordt als een tijdvak van dienst op zee;
 - b. kunnen toestaan, dat aan leerlingen van goedgekeurde zeeschepen, die 18 maanden aan boord van die schepen dienst hebben gedaan, op hun goede getuigschriften, bij het verlaten van de school verkregen, bewijzen van bekwaamheid als volmatroos worden afgegeven.
5. Het voorgeschreven examen zal een praktische proef zijn in kennis van zeemanschap van de candidaat en van zijn geschiktheid om zich op een doeltreffende wijze te kwijten van alle taken, welke van een volmatroos gevorderd kunnen worden, daaronder begrepen de behandeling van reddingsboten. Dat examen zal voldoende moeten zijn om een candidaat, die met succes de proeven heeft afgelegd, het bijzondere bewijs van „gediplomeerd sloepsgast” te doen verkrijgen, bedoeld in artikel 22 van het internationale verdrag ter beveiliging van mensenlevens op zee, 1929, of van de overeenkomstige bepalingen van een volgend verdrag van kracht in het betreffende gebied, dat genoemd verdrag herziet of daarvoor in de plaats treedt.

Artikel 3

Een bewijs van bekwaamheid kan aan iedere persoon afgegeven worden, die bij het in werking treden van dit Verdrag voor een bepaald gebied de volledige functies vervult of vervuld heeft van een volmatroos of van een leidinggevend lid van het dekpersoneel.

Artikel 4

De bevoegde autoriteit kan regelen treffen voor de erkenning van bewijzen van bekwaamheid in andere gebieden afgegeven.

Artikel 5

De officiële bekrachtigingen van dit Verdrag zullen worden medege-deeld aan de Directeur van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem worden ingeschreven.

Artikel 6

1. Dit Verdrag zal slechts verbindend zijn voor de Leden der Inter-nationale Arbeidsorganisatie, die hun bekrachtiging door de Directeur hebben doen inschrijven.

2. Het zal van kracht worden twaalf maanden, nadat de bekrachtigingen van twee Leden door de Directeur zullen zijn ingeschreven.

3. Vervolgens zal dit Verdrag voor ieder der andere Leden in werking treden twaalf maanden na de datum, waarop de bekrachtiging van dat Lid zal zijn ingeschreven.

Artikel 7

1. Ieder Lid, dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na verloop van een termijn van tien jaren na de datum, waarop dit Verdrag van kracht is geworden, zulks bij een verklaring toegezonden aan de Directeur van het Internationaal Arbeidsbureau en door deze in te schrijven. De opzegging wordt eerst van kracht, een jaar nadat zij is ingeschreven.

2. Ieder Lid, dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, en binnen een jaar na verloop van de termijn van tien jaren, bedoeld in het vorige lid, geen gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging voorzien in dit artikel, zal voor een nieuwe termijn van tien jaren gebonden zijn en zal in het vervolg dit Verdrag kunnen opzeggen, na verloop van elke termijn van tien jaren, onder de voorwaarden bedoeld in dit artikel.

Artikel 8

1. De Directeur van het Internationaal Arbeidsbureau zal aan alle Leden der Internationale Arbeidsorganisatie mededeling doen van de inschrijving van alle bekrachtigingen en opzeggingen, welke hem door de Leden der Organisatie zullen worden medege-deeld.

2. Bij de mededeling aan de Leden der Organisatie van de inschrij-ving van de tweede bekrachtiging aan hem medege-deeld, zal de Directeur

de aandacht van de Leden der Organisatie vestigen op de datum, waarop dit Verdrag van kracht zal worden.

Artikel 9

De Directeur van het Internationaal Arbeidsbureau zal aan de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties, ter inschrijving overeenkomstig het bepaalde in artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, doen toekomen de volledige bijzonderheden over alle bekrachtigingen en opzeggingen, welke hij overeenkomstig de voorgaande artikelen heeft in-geschreven.

Artikel 10

Telkens na verloop van een termijn van tien jaren, te rekenen van de datum, waarop dit Verdrag van kracht is geworden, moet de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau aan de Algemene Conferentie verslag uitbrengen over de toepassing van dit Verdrag en beslissen, of het wenselijk is de gehele of gedeeltelijke herziening van dit Verdrag op de agenda der Conferentie te plaatsen.

Artikel 11

1. Indien de Conferentie een nieuw verdrag aanneemt, houdende gehele of gedeeltelijke wijziging van het onderhavige Verdrag, zal, tenzij het nieuwe verdrag anders bepaalt:

a. de bekrachtiging door een Lid van het nieuwe verdrag, houdende herziening, ipso jure medebrengen onmiddellijke opzegging van het onderhavige Verdrag, niettegenstaande het bepaalde in artikel 7 voornoemd, onder voorbehoud evenwel, dat het nieuwe verdrag, houdende herziening, van kracht is geworden;

b. van de datum, waarop het nieuwe verdrag, houdende herziening, van kracht is geworden, het onderhavige Verdrag niet langer door de Leden bekrachtigd kunnen worden.

2. Het onderhavige Verdrag zal echter van kracht blijven naar vorm en inhoud voor die Leden, die het bekrachtigd hebben en die het nieuwe verdrag, houdende herziening, niet bekrachtigen.

Artikel 12

Zowel de Franse als de Engelse tekst van dit Verdrag is authentiek.

D. GOEDKEURING

Artikel 1 van de Wet van 24 Juli 1948 (*Staatsblad* No. I 330) luidt: „Wij behouden Ons de bevoegdheid voor toe te treden tot het nevens deze wet in afdruk gevoegde Verdrag betreffende bewijzen van bekwaamheid als volmatroos, aangenomen in de acht en twintigste, van 6 tot 30 Juni 1946 te Seattle gehouden, zitting van de Internationale Arbeidsconferentie”. Deze Wet is gecontrasigneerd

door de Minister van Sociale Zaken W. DREES, de Minister van Buitenlandse Zaken W. VAN BOETZELAER, de Minister van Verkeer en Waterstaat H. VOS, de Minister van Overzeese Gebiedsdelen J. A. JONKMAN en de Minister zonder Portefeuille GÖTZEN.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben hun akte van bekrachtiging overeenkomstig artikel 5 van het Verdrag te Genève nedergelegd:

Frankrijk	9 December 1948
Nederland	14 Juli 1950

G. INWERKINGTREDING

Het Verdrag zal ingevolge artikel 6, lid 2, voor Frankrijk en voor Nederland in werking treden op 14 Juli 1951.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Een verklaring betreffende de al of niet geheel of gedeeltelijke aanvaarding van de verplichtingen van dit Verdrag voor de Overzeese Rijksdelen, zoals bedoeld in artikel 35 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie (*Staatsblad* No. I 283), is nog niet aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau medegedeeld.

J. GEGEVENS

Vóór de bekrachtiging van het Verdrag moesten enige wijzigingen worden aangebracht in de bepalingen, welke in Nederland in deze materie van toepassing zijn. Zulks is geschied bij Koninklijk besluit van 5 April 1950 (*Staatsblad* No. K 131) tot nadere wijziging van het Schepenbesluit.

Het in artikel 2, lid 5, van het bovenstaande Verdrag bedoelde Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee, gesloten te Londen, 31 Mei 1929 (*Staatsblad* 1932, No. 539) zal vervangen worden door het op 10 Juni 1948 te Londen gesloten Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee (*Staatsblad* No. J 586), zodra dit laatste Verdrag in werking zal treden.

Uitgegeven de *dertigste* Maart 1951.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
STIKKER.